

Svatá Hora

1

2017

ročník
LIV

Rekonstrukce v obrazech • Mimořádná kapitula • Pouť muklů

Mimořádná kapitula slovenských a českých redemptoristů

13. února 2017 v Bratislavě

OBSAH

Úvodník

Kapitula	3
----------	---

Ze Svaté Hory

Provincie si zvolila své vedení	4
Ikona Panny Marie ustavičné pomoci navštívila Svatou Horu	6
Původ a dějiny obrazu Panny Marie ustavičné pomoci	7
Pouť díky za záchranu mukulů	10
Jak jsem se stal „zvoníkem“	12
Svatá Hora v poezii	14
Rekonstrukce v obrazech	16
Výstava k výročí požáru Svaté Hory	26
Zprávy ze Svaté Hory	32

Odraz Svaté Hory v literatuře

Karel Klostermann: Divoké včely	27
---------------------------------	----

Spiritualita

A Bůh se nevnučuje	30
Svátek Křtu Páně	30

Informace

Velká letní soutěž - Vybarvi si Svatou Horu	24
Svatohorský dukát	25
Exercicie, poutě	33
Pravidelné bohoslužby, otevírací doba	34

Materiály vztahující se k I. kapitule slovenských a českých redemptoristů jsou převzaty ze zdrojů provincie redemptoristů Bratislava – Praha

Fotografie v časopise:
archiv Svaté Hory

Časopis **Svatá Hora** • LIV. ročník

Kapitula

Úvodník je tentokrát psaný po slovensky. Nie preto, že by sa zmenila geografia Európy, alebo sa zmenil úradný jazyk v Českej republike. Nič podobné sa nestalo, hoci nejaké zmeny od začiatku tohto roku predsa len nastali.

Redemptoristi majú podivnú latinskú skratku – CSsR – čo v latinčine predstavuje oficiálny názov rehole: Congregatio Sanctissimi Redemptoris – Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa. V našich geografických podmienkach sme podobnú skratku poznali ako ČSSR, ktorá označovala Československú (socialistickú) republiku. Bola to naša vlasť, hoci v tej podobe to nebolo práve najšťastnejšie obdobie našich dejín. Po Nežnej revolúcii sa druhé „S“ zmenilo na „F“ (ČSFR), bojovalo sa o pomlčku medzi „Č“ a „S“ a neskôr sa obe federatívne republiky stali samostatnými - ČR a SR. Som rád, že napriek rozdeleniu sme zostali priateľmi...

Redemptoristi v Čechách a na Slovensku sa vo februári 2017 spojili do jednej provincie s názvom Bratislava-Praha. Stalo sa tak počas prvej provinciálnej kapituly v Bratislave 13. 2. 2017. Predchádzalo tomu dlhé obdobie hľadania a jednaní, ako posilniť prítomnosť redemptoristov v Čechách. Pražská provincia vznikla v roku 1901 oddelením

sa od Rakúskej provincie. Pražská provincia bola v období medzi vojnami jednou z najväčších provincií vo svete redemptoristov a mala takmer 300 členov. Z nej vznikli ďalšie (vice)provincie: viceprovincia Bratislava (1940) a gréckokatolícka viceprovincia Michalovce (1945). V čase najväčšieho rozmachu k nej patrili aj poľská viceprovincia, ktorá sa pomerne rýchlo pretransformovala na Varšavskú provinciu; a napokon aj viceprovincia Svitavy (neskôr premenovaná na karlovarskú viceprovinciu).

Obdobie komunizmu - žiaľ - veľmi poškodilo životaschopnosť pražskej provincie a po roku 1989 i napriek veľkému úsiliu sa ju nepodarilo celkom obnoviť. Preto došlo k spojeniu Pražskej provincie a jej „dcéry“ – Bratislavskej viceprovincie do jednej novej provincie Bratislava-Praha. Viceprovincia Michalovce sa stala viceprovinciou novej provincie.

Sídlom novej provincie je Bratislava – je tak územne uprostred provincie, ako to vidno z mapy, kde sú zaznačené naše komunity. Z Bratislavy je to štyri hodiny autom či na Svatú Horu či do Gaboltova. Počet členov provincie nie je vysoký – len tak-tak spĺňame hranicu 50 členov pre provinciu – je nás 56. Prosíme vás o modlitbu za nové povolania do našej rehoľnej rodiny.

Napriek rozdeleniu Česko-Slovenska zostali Česi a Slováci priateľmi – to je veľmi pozitívne konštatovanie. Spojenie Pražskej provincie a Bratislavskej viceprovincie by malo priniesť obnovenie nášho odhodlania ohlasovať evanjelium nanovo a všade prinášať Kristovo hojné vykúpenie.

P. Václav Hypius, CSsR, provinciál

Provincia Bratislava - Praha

Provincie redemptoristů Bratislava – Praha si zvolila svoje vedení

Ve dnech 13. – 17. února 2017 probíhala I. kapitula slovenských a českých redemptoristů západního obřadu.

V pondělí při mši svaté, které předsedal generální představený redemptoristů P. Michael Brehl, oficiálně **vznikla provincie Bratislava – Praha**, která vznikla fúzí provincie Praha a viceprovincie Bratislava.

V úterý kapitula pokračovala volbami vedení nově vzniklé provincie. Za **provinciála** byl hned v prvním kole zvolen **P. Václav Hypius** se sídlem v Bratislavě. Za jeho vikáře a **prvního rádce** byl zvolen **P. František Boldý**, který působí jako farář ve Frýdku v České republice. Za **druhého rádce pro tzv. užší konzultu**

byl zvolen P. Peter Slobodník, administrátor farnosti Radvaň v Banské Bystrici. Do širšího kruhu poradců byli zvoleni **P. David Horáček**, kaplan v poutním místě Svatá Hora a **P. Miroslav Szuda**, farář na bratislavských Kramárech.

Po úvodní a volební části se kapitula zabývala hodnocením, upravováním a schvalováním připravených dokumentů, které mají být odrazem vize a vytýčených apoštolských priorit provincie Bratislava – Praha. Kromě již schváleného tzv. Direktória kapitul se kapitula zabývala novými provinciálními stanovami, pastoračním plánem, ekonomickým statutem provincie a případnými novými postuláty.

Ikona Panny Marie ustavičné pomoci požehnaná papežem Františkem na své pouti navštívila Svatou Horu

V rámci jubilea 150. výročí obnovení veřejné účty k Matce ustavičné pomoci, Svatý Otec František požehnal dvanáct speciálně vytvořených ikon po dobu generální audience na náměstí sv. Petra v Římě dne 18. května 2016.

Začátkem roku 2017 začala putovat tato ikona po všech společenstvích a kostelích redemptoristů po celém světě. Poté, co ikona navštívila chrámy a komunity slovenských redemptoristů a redemptoristek východního obřadu, navštívila i redemptoristy západního obřadu na Slovensku.

Ikona, která doputuje i na Svatou Horu, má rozměry 46 x 58 cm. Jednu ikonu vytvořil br. Richard Maidwell CSsR z jihoafrické provincie, jednu Maria Slepchenková OSsR z Ukrajiny (momentálně působí ve společenství redemptoristek v Bielsku Białej) a zbylých deset P. Eugeniusz Karpel CSsR z Krakova. Rozměrově je větší než originál, který je v kostele sv. Alfonse v Římě.

Mši svatou 25. 2. 2017 celebroidali redemptoristé P. Krzysztof Strzelczyk, P. Ladislav Škrňa, P. Vlado Jedlička a P. Stanislav Muzikář. Po ní následovala mariánská pobožnost k Panně Marii ustavičné pomoci.

Od 13. února byla ikona přítomná v Bratislavě, kde se na mimořádné kapitule setkali redemptoristé jednotky Bratislava a Praha. Ikona byla v Bratislavě po celou dobu konání kapituly, která byla mimořádná tím, že se na ní oficiálně spojili redemptoristé těchto dvou jednotek. Podle P. Róberta Režného, zodpovědného za tříroční oslav Matky ustavičné pomoci: „*Přítomnost ikony na kapitule je též symbolickým vyjádřením toho, že redemptoristé chtěli začít něco nového, t. j. novou provincii, u nohou Matky ustavičné pomoci*“.

V basilice Nanebevzetí Panny Marie na Svaté Hoře byla přítomna od 24. do 27. února 2017.

Od nás pak ikona poputovala do Tasovic u Znojma.

Martina Jechortová

Původ a dějiny obrazu Matky ustavičné pomoci

Je mnoho posvátných obrazů naší nebeské Matky, ale jistě žádný z nich není ve světě tak známý a oblíbený jako obraz Matky ustavičné pomoci. Je to vlastně ikona – tak nazývá východní církev své milostné obrazy. Tento obraz byl namalován pravděpodobně ve 13. století na ostrově Kréta, kde byl nábožně uctíván až do konce 15. století. Potom se za neznámých okolností dostal do Říma, do řádu augustiniánů. Zde byl uctíván od roku 1499 až do roku 1798, v dnes už neexistujícím klášterním kostele sv. Matouše. Kostel byl zničen v napoleonských bouřích. Členové kláštera milostný obraz zachránili, ale vícekrát se stěhovali a postupně vymřeli, a tak obraz upadl v zapomenutí.

Matka ustavičné pomoci však nedopustila, aby její památka dočista zanikla. Díky prozřetelné shodě okolností obraz roku 1866 papež Pius IX. odevzdal do opatrování redemptoristům, kteří se několik let předtím usadili v Římě. V kostele sv. Alfonse, který stojí částečně na místě původního kostela sv. Matouše, je originál obrazu umístěn dodnes. Dostali jej do opatrování misionáři, synové sv. Alfonse, který sám velmi uctíval Matku Boží a jenž své kněze zavázal, aby účtu k Panně Marii šířili po celém světě. Obrazy Matky ustavičné pomoci a s nimi i účtu k Matce Boží se skutečně rychle rozšířily. Podle obrazu vzniklo 10 000 věrných kopií a miliony malých i větších tištěných obrázků.

Kolem obrazu Matky ustavičné pomoci se rozvinuly rozličné formy mariánských pobožností. Zvláště si je třeba připomenout ustavičnou nověnu, která se ze Saint Louis v USA rozšířila do mnoha zemí světa. V Manile (Filipíny) se jí účastní každou středu asi 120 000 věřících, v Singapuru každou sobotu kolem 20 000 lidí. Mnoho lidí, zejména mladých, prostřednictvím těchto devítidenních pobožností nachází víru.

V souvislosti s rozvojem účty k Matce ustavičné pomoci vzniklo mnoho náboženských sdružení, 28 řeholních společenství a rozličných apoštolských institucí. V naší vlasti zaváděli účty k Matce ustavičné pomoci otcové redemptoristé, zejména prostřednictvím lidových misí. Přestože byla činnost řádu na čtyřicet let násilně přerušena, účty k Matce ustavičné pomoci nezanikla... Její obraz je v mnohých domech. V mnoha kostelích je vidět před tímto obrazem modlíci se lidé. Mimořádné účty se těší obraz u věřících východního obřadu, kde také požehnané působili a znovu působí otcové redemptoristé.

O čem nám obraz vypráví?

Originál je namalován pravděpodobně na desce z cedrového dřeva o rozměrech 52 x 41 centimetrů. Je na něm vyobrazena Matka Boží, která ukazuje pravou rukou na Jezulátko: On je Vykupitel člověka. Tajemná řecká písmena u hlav světců nám naznačují, že je zde zobrazeno druhé zvěstování. Archandělé Michael a Gabriel uka-

zují Božímu dítěti (tvář prozrazuje už zralého chlapce), co jej čeká, až vyroste a oznamují svaté Panně: Budeš matkou Bolestnou. Dítě, jako by před chvílí obrátilo tvář od kopí a houby, vidí nyní přicházet archanděla Gabriela s křížem a hřeby. Z lidského strachu před vidinou budoucího utrpení hledá Ježíš pomoc u své Matky. Přivine se k ní, až se mu uvolní sandálek a chytá se její pravé ruky.

Matka cítí se synem, dívá se před sebe, dívá se na všechny, co jdou za Ježíšem a nesou svůj kříž. Z oduševnělé a důstojné tváře Madony je možno vyčíst hluboký smutek, utrpení, ale i obětavou lásku. Je to tvář Matky Vykupitelovy, která má v opatrování své dítě i každého člověka.

Na ikonách i barvy a rozličné symboly

vyprávějí. Obraz má zlaté pozadí, což znamená stálost, neměnitelnost nebe, případně Ducha Svatého. Červená barva Ženiných šatů je symbolem lásky a modrý plášť je znamením víry. Žena je celá zahalena vírou: je tou, co vyslovuje souhlas víry se všemi Božími plány. Dítě má zelené šaty, což v řeči barev znamená božství. Hnědý plášť zobrazuje spojitost se zemí – Ježíš je Bohočlověk. On, Bůh, přijal lidskou přirozenost.

Uvolněný sandálek může znázorňovat důstojnost Panny Marie, která byla hodna zavazovat mu řemínky na obuvi. Písmena nad postavami jsou iniciály jmen: nahoře Matky Boží a dole Ježíše Krista, dále archanděla Michaela a Gabriela. Korunky na jejich hlavách jsou pozdějším dodatkem.

Celkový význam obrazu bychom mohli shrnout následovně: Matka pro Něho, Matka pro nás. On, člověk s obavou tak jako my. Programem jeho života bylo splnit Otcovu vůli, a to přes všechna úskalí lidského života. Ona je Matkou – útočištěm s pohledem k nám a pro nás, Matka ustavičné pomoci, Matka s pevnou rukou, které se vždy můžeme chytit.

*Matka ustavičné pomoci – Nověny a modlitby,
sestavili P. Ľudovít Michalovič, CSsR a P. Michal Zamkovský, CSsR*

Pout' díky za záchranu muklů při propadu v noci 1. dubna 1962 u dolu Bytíz

Vzpomíná František Šedivý

Letos tomu bylo právě 55 let, kdy se 1. dubna propadla část tábora Bytíz, přesněji táborová kuchyně, část kulturního domu a nástupiště, kde v hodinách nástupu stávalo ve dnech pracovního klidu až na tisíce i více vězňů. Lze považovat za zázrak, že se tak stalo krátce po půlnoci, kdy se v kuchyni střídala služba a na místě katastrofy byli přítomni pouze tři lidé, z nichž jeden byl na odchodu a zachránil se.

V té době bylo téměř dva roky po amnestii v roce 1960 a na táboře byla již jen malá skupina politických vězňů. Možná 80, možná 100. Ti, kteří po léta vnímali při své nebezpečné práci ochranu vyšší moci, ochranu Boží, se v tomto okamžiku obraceli znovu ke Sv. Hoře a v tiché modlitbě děkovali za to, že neštěstí byla uchráněna většina vězňů. Myšlenka poděkování té světici, již je zasvěcena Svatá Hora, se znovu vrátila. Jako výraz poděkování byla uspořádána první muklovská pouť na tato místa. Věříme, že se tato pouť stane tradicí, jako je tomu na Sv. Hostýně. Co se vlastně stalo toho 1. dubna 1962?

V té době se těžilo intenzivně již deset let v prostoru, který se nacházel pod táborem. Těžba se už dávno přesunula na nižší patra a vše se zdálo v pořádku. Vytěžená místa však nebyla náležitě ošetřena a v horních patrech docházelo k nežádoucím změnám. Již několik týdnů před katastrofou bylo v noci někdy slyšitelné pukání skal. Staří muklové, kteří zde byli od samého začátku a znali podloží, nevěstili nic dobrého. Situace se ještě zhoršovala tlakem haldy ze šachty deset, sahající i nad ohrožená místa. Denně se o tom večer hovořilo. S těmito myšlenkami uléhali i toho jednatčitého. Jarní sychravá noc.

Hloubení jámy na Uranových dolech

Po jedné hodině mě probudila jakási tlumená divná rána. Po ní praskot a pak bylo ticho. Ne však na dlouho. Vzápětí byl slyšet dusot muže obutého v těžkých okovaných botách, jak běží nahoru. Ne-trvalo ani minutu a vracel se stejným tempem zpátky. Mezitím zhaslo na chodbě světlo. Tedy v celém táboře. Hnán zvědavostí otevřel jsem tiše barákové dveře a vyšel ven. Nikdo tam momentálně nebyl. Popošel jsem asi patnáct kroků směrem nahoru, odkud se strážný tak chvatně vracel. Pomalu začal pracovat agregát a blikavé světlo osvětlilo místo přede mnou. Byl jsem na okraji kráteru, z něhož stoupala pára a prach. Na pravé straně bylo matně vidět kus utrženého baráku „E“. Po stěnách kráteru stékaly praménky drobného kamene.

Jinak bylo ticho. Průměr kráteru jsem v matném světle odhadl na 80m. Na dno nebylo vidět. Nevím, co mě roztřásl, zda zima nebo vzrušení. Vrátil jsem se na barák a okamžitě informoval mukla, který měl službu. Právil, že na „aprilý“ nemá náladu a abych šel spát. Moje přemlouvání by asi nemělo konce, kdyby se byl již i jiný zvědavce nevrátil a s patřičným ráumusem neoznámil tuto novinu. Službu konající mukl tedy znechucen vyšel ven. Okamžitě se vrátil zcela otřesen a začal bouřit celý barák. Bydlelo tam však mnoho starých muklů a ti, očekávaje nejisté přístí, začali rozdělovat oheň a vařit čaj. Což když je to ten poslední, co v životě pijí? Tak argumentovali. Někteří začali balit „všechny svoje věci“ a očekávali evakuaci, která musela nutně přijít. Asi po půl hodině zmatků se dostavil náčelník tábora. S velikým hřmotem vtrhl na barák, vykopl zadní dveře baráku a nařídil okamžitou evakuaci do prostoru závodu. Uchýlil jsem se do kotelny a zbytek noci jsem strávil na koku. Tak skončila noc 1. dubna 1962.

Vraťme se však ještě jednou do dějiště, kde zůstaly dva lidské životy. Kolem jedné se střídala

služba v kuchyni. Právě přišli dva kuchaři Oršulík a Košťál, aby připravili vše na přístí den. Odcházející starší muž asi padesátiletý Karel Pecivál je jediným svědkem onoho tragického okamžiku. Když se ozvala rána a praskot, byl již mezi dveřmi. Ještě se ohlédl. V blikajícím světle spatřil jednoho z mužů s rukama nad hlavou. Druhý byl již dále u kotlů. Podíval se na cestu před sebou. Bylo ještě možné uniknout. Obrátil se zpět. Snad, aby pomohl kamarádům. Ale ti již zmizeli v praskajícím propadlišti. Dal se tedy sám na útěk. Jak a kudy sám nevěděl. Zachránil se. A co ti dva? Snad je milosrdná rána připravila brzo o vědomí a dál už pro ně nebylo nic. Běda, kdyby tomu bylo jinak, kdyby ranění uvízli kdesi v dutině a v bolestech trávili mnoho hodin v naději na záchranu, která nepřišla.

To byl konec. Tato tragická událost se zapsala do paměti všech. V jejím stínu zanikla i druhá amnestie pro politické vězně, po níž nás zůstalo na táboře kolem čtyřiceti. Ti byli postupně propouštěni na podmínku až v roce 1964. Všichni, kteří tímto prošli, nesou ve své mysli dík za to, že přežili, že i je ochránkyně Svaté Hory vzala pod svá křídla. Nechť se tento dík nese i přístími poutěmi. Santa Maria Ora pro nobis nyní i po všechny časy.

Svatá Hora 1. dubna 2017, František Šedivý

Tábor po propadu

Jak jsem se stal „zvoníkem“

Výzdoba závěsů na koruně zvonu v podobě tváří se nazývá maskaron

Do svatohorské zvonice se mi poprvé podařilo vystoupat asi před šesti či sedmi roky. V té době jsem občas vyzvedával manželku po nedělní průvodcovské službě a k nápadu prozkoumat zvonici nebylo daleko. Tehdy mi zvony svým mohutným vyzváněním rozvibrovaly snad všechny vnitřnosti. Zážitek. Vzpomínka.

A také výzva... dozvědět se nějaké všeobecné informace o zvonech a zvonářích. Opatřil jsem si knížku Zvonařství od Petra Rudolfa Manouška. Potom uběhlo několik let a syn přišel s nápadem napsat svou bakalářskou práci o hudbě na Svaté Hoře. A bylo to tu. „Vždyť i zvonohra hraje.“ Další výstup na svatohorskou zvonici už byl plánovaný, připravený a promyšlený... a samozřejmě domluvený předem a dovolený. Mnoho hodin jsme trávili pod zvony a na žebřících okolo zvonové stolice. Zdokumentovali jsme všechny nápisy na zvonech, reliéfy a ozdobné prvky. Jaké bylo naše překvapení, když jsme například v ozdobném pásu mezi ornamenty začali objevovat různá písmena. A, M, A a po přístavení žebříku z jiné strany ještě jedno R a I. Heurka – dokola zvonu je napsané jeho jméno. Maria. Objevili jsme i jiné zajímavosti. Vše pak bylo zdokumentováno a popsáno.

A zase uběhl nějaký čas. Svatá Hora byla nádherně zrekonstruována. Pod severním ambitem bylo otevřeno nové muzeum a byli potřeba noví průvodci a pomocníci. Přihlásil jsem se. A potom už nějak vyplynulo, že vím „něco“ o zvonech,

a že bych mohl na nově vycištěné zvonici s krásným novým schodištěm a s novou vyhlídkovou plošinou začít dělat prohlídky.

Prohlídka začíná již před zvonici

Na základě předchozích zkušeností byl vypracován průvodcovský text, do prostorů zvonice jsme instalovali několik naučných textů a mohlo se začít. Nastal den první prohlídky. Nervozita. „O zvonech přece něco vím.“ „Přijdou návštěvníci?“ „Bude je to bavit?“...

Na Svatou Horu jsem ráno jel s tím, že si dopoledne před první prohlídkou ještě všechno přeříkám a vyzkouším. Jenže...

Do premiéry zbývalo několik hodin a já jsem byl plně zaměstnán v muzeu. Před polednem

jsem vystoupal na zvonici a spatřil několik nedostatků. Musím znovu připevnit některé tabulky s texty, které byly odtrženy průvanem. A hlavně - vzadu za zvony, kam chci návštěvníky také pustit, jsem si ve trámech všiml nebezpečně trčících hřebíků. Po vyřešení všech těchto problémů mi bylo jasné, že žádná „zkouška prohlídky“ už nebude. Je za pět minut jedna. Před muzeem čeká prvních patnáct lidí, mezi nimi i novináři. Už nemám čas se bát. Ještě v muzeu usrknu dva loky studené kávy a... jde se na to.

Vítám první návštěvníky, mluvím, mluvím a mluvím. Jeden úder zvonu Alfons nám oznamuje, že je čtvrt na dvě. Dál vyprávím – o zvonářích, o zvonohře, o vyhledávání informací... A je to! Dokonce byl i závěrečný potlesk. Další tři nedělní prohlídky také proběhly bez komplikací. Když jsme zavírali muzeum, byl jsem „vymluvený“, ale šťastný, že se všechno podařilo a že si návštěvníci mohou prohlédnout další zajímavý kousek naší krásné Svaté Hory. A tak jsem se stal „zvoníkem“ – vlastně, průvodcem svatohorskou zvonici.

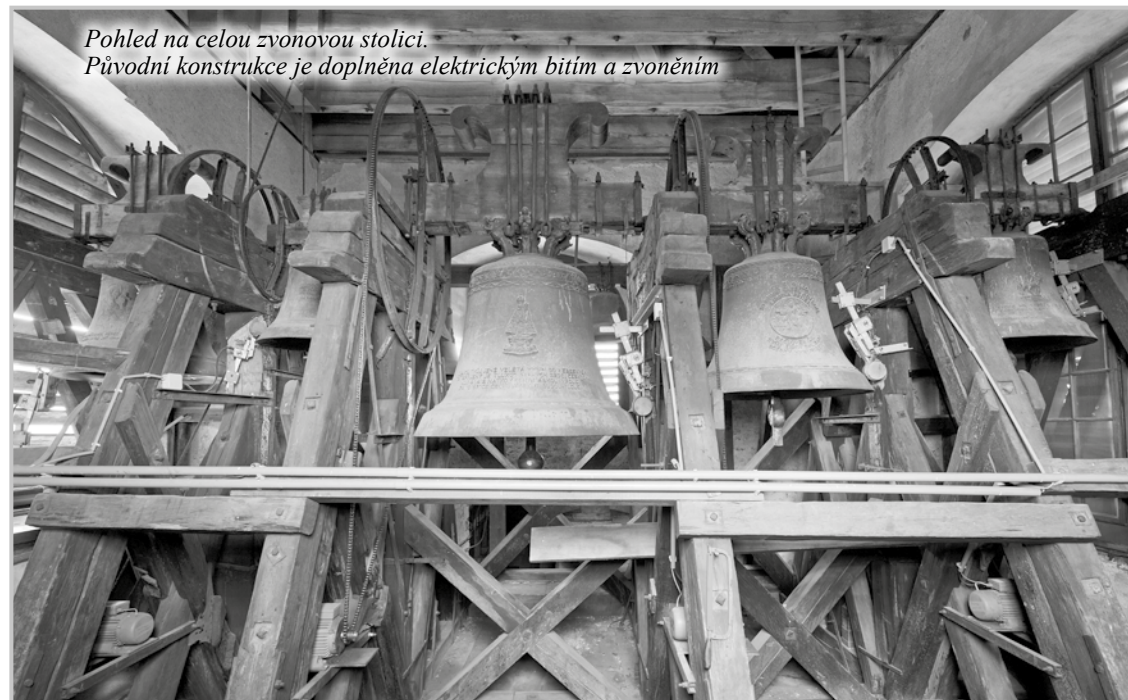
P.S. Prohlídky zvonice jsou nepravidelné. Zatím probíhají většinou v neděli v 13, 14, 15 a 16 hodin. Sledujte [www stránky Svaté Hory](http://www.stranky.svate-hory.cz), kde se dozvíte další termíny. Do zvonice se vejde pouze 15 osob, proto je lépe si prohlídku zarezervovat.

Petr Dušek

Petr Dušek a jeho poutavé vyprávění o zvonech

Pohled na celou zvonovou stolicí. Původní konstrukce je doplněna elektrickým bitím a zvoněním

Svatá Hora I.

Maria, Panno! Jak tě vzývám rád!
Mé myšlenky jsou k Tobě obráceny,
den každý úctě Tvé je zasvěcený –
ó kéž bych moh' Ti více, více dát!

Hle, v noci temné vstanu častokrát
a volám Tebe nejsladšími jmény –
a poslouchám, co v ozvěnu dí stěny,
a van co nese nazpět ze zahrad.

Ach, zřím Tě! Zřím! Hle, jak se usmívá
a kyne mi nebeská líce Tvá –
a budí ve mně víru, city svaté!

Ach zřím Tě, zřím! – A padá s prsou žal,
a srdce touhou ku ctnostem je jaté...
Maria, Panno! – Jaký's ideál!

Svatá Hora II.

Na obraz Tvůj, Maria, zíraje,
jsem vytržen a letím výš a výš,
kde jiný život, jiná mluva je –
v tu mocnou, věčnou, slavnou Boží říši!

I vidím trůn a miliony hvězd,
Tě na trůně, anděly na hvězdách,
již po nebi jdou, pějíce Ti čest,
jak bílé loďky modrých na vodách.

A zřím Ti mnohou starost ve zrácích,
- to nad lidmi se zatměl slzou hled,
a slza ta, jak okem svým jsem stih',
co zlatá prška padá na náš svět.

V Tvých rukou zřím, hle, samý dar a lék,
jež po andělech na zem skýtáš nám,
zlých synů světa krotíš zášť a vztek,
a věrné své zveš k sobě k výšinám.

Ó bráno nebes! Svatý plamene!
Ty Panno panen! Matko spanilá!
Ach, nevzdal od nás svého ramene,
jež v rány naše balšám sesílá! –

Je mi tak lehko, jasno, veselo,
když pohlédnu v ten hvězdný Boží svět...
Ach, až se skončí této pouti zlo,
chci k dvoru Paní naší zaletět!

Josef Šimon, ze sbírky Verše

1

Chodba před zákristí, průhled dveřmi do baziliky.

1

Severní vstup do baziliky - chodba před zákristí. Pod podlahou jsou nově instalovány rozvody vody, el. energie, topení, optické a metalické kabely zabezpečovacího a protipožárního systému.

1

Vyklízení zákristie

Rekonstrukce v obrazech

2

2

2

Vyklízení zákristie

3 Zákristie v průběhu prací

1

Kaple Matky ustavičné pomoci

2

1

Bazilika po demontáži lavic

1

Bazilika připravená k sejmutí podlahy

Velká letní soutěž - Vybarvi si Svatou Horu

Svatá Hora prošla v posledních letech rozsáhlou rekonstrukcí a změnila tak svoji barvu a vzhled. Jakou barvu bys navrhl ty? Staň se architektem a navrhni vlastní barvu, design, letní barvu pro Svatou Horu. Pošli a sdílej fotografii tvého obrázku na [Facebook.com/SvataHora](https://www.facebook.com/SvataHora) nebo natoč video na YouTube.

Navštivte barokní skvost v srdci Čech a soutěžte o zajímavé ceny. I v létě jsou připravené zajímavé a netradiční prohlídky. Navíc se můžete zapojit do soutěže „Vybarvi si Svatou Horu“.

Vzdělávací soutěž „Vybarvi si Svatou Horu“ spočívá v netradičním barevném provedení Svaté Hory. Je určena nejen dětem, ale i dospělým - tedy bez omezení věku a probíhá od 1. srpna do 30. září 2017.

Soutěžní obrázek je k dostání na Svaté Hoře v prodejně a infocentru na Svaté Hoře, na **Facebooku Svaté Hory** nebo ke stažení zde. Video, jak na to, naleznete zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=8ZMQf67SixE&feature=youtu.be>

Pro kreslení přímo na místě, na Svaté Hoře, je určen stoleček se soutěžními obrázky, pastelkami a dalšími informacemi, který se nachází před svatohorskou prodejnou a infocentrem.

Nakreslený obrázek, fotografii nebo koláž je možné vložit do soutěžní schránky v prodejně a infocentru na Svaté Hoře nebo zaslat prostřednictvím e-mailu na: prohlidka@svata-hora.cz nebo sdílet přímo na [Facebook.com/SvataHora](https://www.facebook.com/SvataHora).

Připojte letní hashtag **#SvataHora #Leto #watermelondress** a soutěžte s námi.

Pro účast v soutěži je nutné uvést kontakt: jméno, příjmení a adresu, popř. e-mail a telefon nebo ji sdílet přímo na Facebooku (bez udání dalších údajů). Těchto údajů bude využito pouze v komunikaci s vítězi.

Ohlédnutí za vzdělávací soutěží z roku 2012 naleznete zde:

<http://svata-hora.cz/cz/article/1646/nejnapaditejsi-navrhar-na-svate-hore-vyhodnoceni-v>

Ceny:

1. cena: vítězný návrh bude vystaven ve Svatohorském poutním muzeu na Svaté Hoře v roce 2018, poukázka na netradiční prohlídku Svaté Hory pro celou rodinu
2. cena: poukázka na nákup zboží v hodnotě 200,- Kč ve Svatohorské prodejně, vstup zdarma pro celou rodinu do expozic Svatohorského poutního muzea
3. cena: dárkový koš se Svatohorskými oplatky, poukázka na nákup zboží v hodnotě 100,- Kč ve Svatohorské prodejně

Vítězné obrázky budou uveřejněny na [Facebook.com/SvataHora](https://www.facebook.com/SvataHora) a také v časopise Svatá Hora.

Vítěze a další oceněné vybere nezávislá porota ve složení: Věra Langová, předsedkyně Matice Svatohorské, P. David Horáček, CSsR, administrátor farnosti Svatá Hora, a Martina Jechortová, vedoucí prodejny a průvodcovské služby na Svaté Hoře.

Jedná se o vzdělávací soutěž, na výhru není právní nárok. Organizátorem vzdělávací soutěže je Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie Příbram Svatá Hora.

W www.svata-hora.cz

T twitter.com/SvataHora

F [facebook.com/svatahora](https://www.facebook.com/svatahora)

Y [youtube.com/user/SvataHora](https://www.youtube.com/user/SvataHora)

Svatohorský dukát

Vážení čtenáři,

v roce 2000 vydal spolek Příbramští betlémaři křestní pamětní medaile o průměru 50 mm ve třech provedeních:

- a) 100 kusů ve stříbře o ryzosti 925/1000
- b) 100 kusů v pozlaceném bronzu
- c) 100 kusů v postříbřeném bronzu všech 300 kusů v povrchové úpravě proof, čili z leštěného razidla.

Pro velký zájem byly medaile hned rozebrány. Často dostávám dotazy, zda se bude něco podobného dorážet. Proto se připravuje ražba tzv. Svatohorského dukátu, který by sloužil jako dar k různým příležitostem, např. narození dítěte, křest, biřmování, svatba a pod. Součástí bude přiložený darovací certifikát. Dukát bude ražen ze zlata ryzosti 986/1000, hmotnost dukátu 3,49 g a průměr 20 mm. Cena dukátu bude záviset na počtu ražených kusů a ceně zlata na trhu, neměla by přesáhnout 6000 Kč.

S ražbou bychom chtěli začít v letošním roce (kdy si připomínáme 285. výročí korunovace Panny Marie na Svaté Hoře). Proto bude na dukátu vročení 2017 a bude číslován.

Zájemci o tento dukát se hlase na: numismatika.pribram@seznam.cz.

Ján Chvalník

Návrh dukátu zobrazený ve skutečné velikosti

Římskokatolická farnost u kostela
Nanebevzetí Panny Marie – Příbram
Svatá Hora

Chystáme výstavu k výročí požáru Svaté Hory

Dne 27. dubna 2018 uplyne 40 let od velkého požáru Svaté Hory.

Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie Svatá Hora ve spolupráci se Státním okresním archivem, městem Příbram a Hornickým muzeem Příbram připravují výstavu k připomenutí této tragické události.

Vernisáž se bude konat v předvečer výročí. I když jde o akci až pro příští rok, přípravy již začaly. Proto pořadatelé žádají pamětníky, zda by mohli zavzpomínat či najít doma předměty, které se požáru týkají. Ať již fotografie nebo i hasičské potřeby, které byly použity při zdolávání požáru.

Pamětníci se mohou do konce září přihlásit u paní Martiny Jechortové na telefonu 731 619 800 nebo mailem jechortova@svata-hora.cz

Vzpomínky by se pak objevily i v časopisu Svatá Hora.

Nové aktivity na Svaté Hoře Vám nabízíme díky projektu, který je spolufinancován Evropskou unií v rámci IOP
Projekt CZ.1.06/5.1.00/24.09583 „Příbram - Svatá Hora - vzorová obnova poutního areálu“

261 01 Příbram II, Svatá Hora 591
tel.: +420 318 429 930
e-mail: basilica@svata-hora.cz
Otevírací doba:
Pondělí - sobota: 6:30 - 18:00
Neděle: 6:30 - 16:45

Odraz Svaté Hory v literatuře

Karel Klostermann • Divoké včely

Povídka z knihy *Zmizelá osada*, Nakladatelství Dr. Radovan Rebstök, Sušice 2011

„Dějí se prý věci pod sluncem, jež zdánlivě pojí náhoda, ale které přece plynou z jakéhosi vyššího řízení, jehož zákony žádný smrtelný člověk nevystihl a nikdy vystihnouti nepostačí...“

Karel Klostermann byl mistrem popisu divoké šumavské přírody. Při četbě jeho knih si snadno představíme šumavské hluboké lesy, bublání horských potoků, hukot řek v údolích, rozmanité zvuky ptáků a zvěře, kvílení vichřice v zimě i vůni dřeva ve žhavém letním žáru. Ve svých povídkách a románech dokázal také přesně vystihnout povahu a život rázovitých obyvatel Šumavy.

V povídce *Divoké včely* autor vzpomíná na neblahou příhodu, která ho spojovala s otcem. Období prázdnin trávil Karel u tety na Šumavě, nedaleko Srní. Jako patnáctiletý byl se svými bratrance na pastvě a společně vybrali ze stromu zásoby medu divokým lesním včelám. O tomto nálezu se zmínil svému otci, Josefu Klostermannovi. Ten tehdy neobyčejně zvažněl a řekl svému synovi: „Slib mi, že až přijdeš zase nahoru, nikdy více nebudeš vybírat toho medu, ani ho pojídati. Není vyloučeno, že med ten bývá jedovatý“. Celý svůj příběh mu pověděl teprve tehdy, až Karel dospěl.

Otec spisovatele Karla Klostermanna Josef byl doktorem medicíny. Když mu bylo jedenáct let, také našel spolu s kamarády – pasáčky – v dutině stromu včelí roj. Med chlapi vybrali a najedli se ho. Ten den Josef vážně onemocněl. Nevědělo se, jestli náhodou nebo důsledkem požití medu. Jeho matka ve svém hoří učinila slib Bohu, že uzdraví-li se její dítě, vykoná s ním pouť k Matce Boží na Svatou Horu. Nemoc trvala několik týdnů. Po uzdravení se matka s malým Josefem opravdu vydali na pouť do Příbrami. Cestovali dlouho, za velkého letního žáru.

Na Svaté Hoře jej zaslíbila Bohu. Otec nechtěl ani slyšet o chlapcových studiích, nikdy s tímto rozhodnutím nesouhlasil. Po dvou letech, když bylo Josefovi 13 let, otec zemřel. Jeho smrt matka přičítala Božímu hněvu.

Karel Klostermann 1848, Haag am Hausruck, Rakousko - 1923, Štíteň (zdroj: Wikipedia)

V nové rubrice se pokusíme čtenářům představit některé autory a hlavně jejich díla, jež se méně či více vážou k poutnímu místu Svatá Hora.

Josef pak odešel studovat na gymnázium v Klatovech a později pokračoval na filozofii v Praze. V době studia však zjistil, že v sobě nemá poslání k duchovnímu stavu. Matka jej prosila, aby vstoupil do semináře, ale mladík ji neposlechl a začal studovat medicínu. Myslel si, že se s tím matka za nějaký čas smíří, ale nebylo tomu tak. Zemřela právě v době, když promoval na doktora. Celý život pak na Josefa doléhaly myšlenky na utrápenou matku.

Když Josef zemřel, bylo jeho nejmladšímu synu Jakubovi, bratrovi Karla Klostermanna, také 13 let. Po dokončení gymnázia Jakub vstoupil

ze své vůle do semináře a byl vysvěcen na kněze. Působil v kostelíku v Rejštejně, kde je také na přilehlém hřbitově spolu se svou matkou pochován. Tím se, vlastně až v další generaci, vyplnilo toužebné přání babičky zaslíbit svého potomka Bohu.

„Mně, kdykoli přemítám o těchto věcech, vždy připadá na mysl, že duše hořem utrápené báby je nyní usmířena. A divokým včelám, jichž četné roje druhdy sídlily ve starých stromech pralesů šumavských, již nikdo mezi vybíratí nebude!“

Tak končí krátká povídka Karla Klostermanna. Spisovatelův otec však neměl klid ani po své smrti. Jeho žena, Charlotta (Karoline) Hauerová, pocházela ze staré sklářské rodiny Abele. Proto byl MUDr. Josef Klostermann v roce 1875 pochován v rodinné hrobce hřbitovní kaple svatého Kříže Hafenbrädlů a Abelů. Ta se nachází v místech bývalého vojenského prostoru nedaleko „drátů“, v zaniklé obci Stará Hůrka. Na začátku padesátých let zde skupina pohraničnicků zahnobila ostatky zemřelých, mezi nimi i Josefa Klostermanna (Vilém Kudrlička, *Co zmizelo z králov-*

ale byla značně zpusťšená (hodila se prý jako dělostřelecká pozorovatelná). Torzo kostela sv. Vincence Ferrarského a zbytky hřbitova byly pietně opraveny v devadesátých letech minulého století. Na tomto velmi krásném a zvláštním místě s truchlivou historií dnes lidé mlčky nacházejí naději a rozeznáním zvonu smíření mohou na chvilku přerušit všudypřítomné ticho. U dveří kaple jsou zapsána jména osob usmrcených na státní hranici v tomto úseku a visí tu pamětní deska se vzpomínkou na otce spisovatele staré Šumavy, MUDr. Josefa Klostermanna.

Iva Dušková

A Bůh se nevnucuje

Tu přišla jeho matka a jeho bratři. Stáli venku a vzkázali mu, aby k nim přišel.

Kolem něho seděl zástup; řekli mu: „Hle, tvoje matka a tvoji bratři jsou venku a hledají tě.“

Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji bratři?“

Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: „Hle, moje matka a moji bratři!“

Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.“

Mk 3, 31-35 úterý 3. týdne v mezidobí

Ve slovech samotného Ježíše jsme slyšeli, co je určující pro bratrství a sestersství s ním, a tím i s dalšími lidmi. Ježíš jasně řekl, co je podstatné pro křesťana, čili pro toho, kdo patří do rodiny s Kristem. Ona ta Kristova rodina, do které patříme a kterou tvoříme, není vybranou elitářskou společností excelentních jedinců. Je to rodina, ve které jsou si sestry a bratři rovni, kde si nikdo nehraje na to, kdo je větší a kdo menší křesťan, kdo má kolik a jakých zásluh, kdo podává jaký výkon. Je to rodina, do které může patřit každý a kde všechny spojují pouta úcty, lásky, smíření a pokoje, kde všechny spojuje to, co je určující, co Ježíš vyslovil, totiž plnění Boží vůle. A u toho se zastavme.

Pokud mám něco plnit, znamená to, že jsem porozuměl tomu, co je požadováno a že jsem nejprve rozeznal nebo zaslechl to, co mám plnit. Takže k plnění Boží vůle potřebujeme naslouchat. Můžeme mít jistotu, že Bůh nás nechce nechat v nevědomosti v tom, co po nás žádá, protože víme, že je milující Otec a že se o nás stará. Jenže pro to, aby člověk mohl naslouchat a zaslechnout Boží hlas, je potřebné ztišení, uvedení do klidu. Tím nemám na mysli relaxační techniky a cvičení koncentrace. Je nám ale jasné, že dnešní doba je charakteristická neustálým hlukem, spěchem a zvukovými kulisami. Vždyť najdeme nejednu domácnost, v níž hučí televize od rána do noci, kde počítač nestíhá vychladnout a kde mobil je průvodcem každého kroku. Lidé si zvykli sedět u počítačů, stále hledět do mobilů a náš čas plyne a my ho vyplňujeme bezmyšlenkovitým tlacháním či virtuální komunikací. A tak přejdou hodiny, dny, týdny i roky! A Bůh se nijak nevnucuje. Vzpomeňme, že prorok Eliáš ho rozpoznal až v tichém vánku. Bůh nebyl přítomen v hluku bouře a větru.

Proto bychom si měli uvědomovat, jak nutně potřebujeme ztišení, jak se znovu potřebujeme učit snášet ticho. Aspoň chvíli za den, abychom mohli zažít Boží dotek. Abychom mohli naslouchat, abychom pak mohli rozeznat, porozumět a nakonec plnit Boží vůli tam, kde jsme, v našich dnech naplněných povinnostmi a starostmi, naplněných vším, co jsme a co neseme a žijeme.

P. David Horáček, CSsR

Svátek Křtu Páně

Dnes, na závěr vánoční doby, slavíme svátek Křtu Páně. A v evangeliu se setkáváme s již dospělým Ježíšem. Je to prakticky první místo v Písmu, kdy spatřujeme dospělého Pána, a k tomu na veřejném fóru. Lze tedy říct, že křest Ježíšův je jakýmsi předělem, kdy začíná etapa jeho veřejného účinkování, etapa učení, uzdravování, konání zázraků, vyhánění zlých duchů, etapa povolávání lidí ke spáse.

Za zmínku stojí fakt, že v evangelním zachycení události Ježíšova křtu spatřujeme evidentní zjevení Nejsvětější Trojice. Tedy trojosobního, trojjediného Boha, který ač ve třech osobách, je vždy jeden, a jako jeden také koná a působí. My tak vidíme při

Janově křtu Boha na počátku jeho veřejného působení v postoji pokory a solidarity – postavil se přeci do řady hříšníků, nevyvyšuje se a na ničem si nezakládá. Takže počátek Ježíšovy činnosti je takový, jako počátek jeho života tady na zemi, v betlémské jeskyni. Bez lesku, bez triumfality, bez nabubřelé nažehlené pozlacené rituální parády, bez přehnané vnějškovosti.

Ježíš podstupuje křest pokání a nás tím učí, abychom pochopili, že se nejedná o vnější gesto, ale o postoj a projev vnitřního rozhodnutí. Ti lidé se nechávali Janem křtít, protože byli rozhodnuti skoncovat s hříšností a začít nový život. Jejich postoj byl postojem vědomí lidské slabosti a nedokonalosti. Mezi takové lidi se Ježíš zařadil, a žádá křest, ačkoliv ho nepotřebuje, protože nehřeší. Tím vyjadřuje Boží záměr – přijít mezi hříšné, přinést milosrdenství a nabídnout spásu. A uprostřed hříšníků, řekli bychom v Boží poníženosti, na Krista sestupuje Duch svatý. V Ježíšově následném účinkování pak spatřujeme Boží způsob jednání. Otec působí skrze Syna mocí Ducha svatého.

Zde nám pomůže první čtení. Je nám totiž jasné, že nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhasi, čili co je narušené, co hrozí kolapsem, to on nedorazí. Co narušil hřích, on nezničí. Protože destrukce není jeho zájmem, protože jeho působení směřuje jinam. Bude otvírat oči slepým, vězněné bude vyvádět ze žaláře, bude světlem pro ty, kdo jsou ve tmě. Takže jeho zájmem je spása, jeho zájmem je záchrana, a to každého národa, každého člověka.

Druhé čtení to potvrzuje. Četli jsme tam, že Bůh nestrání nikomu. Tedy ani mladému, ani starému, ani chytrému, slabému, nevzdělanému, bílému či tmavému. A svatý Augustin nám k tomu všemu praví: „Pán si přál být takto pokřtěn, aby svou pokorou upozornil na to, co pro nás bylo potřebné.“ Tím potřebným je zjištění toho, co přináleží k Božímu synovství, které se vztahuje na každého z nás. Náš křest, který si dnes také připomeňme, způsobil a v důsledku přinesl toto Boží synovství každému, kdo jsme tady. Čili Boží synovství jsme dostali při křtu, ale Boží synovství, přesto, že nám je dáno, nemusí být naplněno. Naplnění, či doslova naplňování Božího synovství je podmíněno naší odpovědí na dar Božího synovství. Takže sice je nám dáno, ale my v něm potřebujeme dozrávat. V době Vánoc jsme uvažovali nad slovy „Všem kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi“ a přišli jsme na to, že potřebujeme přijmout Kristův způsob života, že potřebujeme přijmout jeho styl. A dnes spatřujeme pokoru a solidaritu. Toto přijmout za své může být naší Achillovou patou. Znamená to námahu, kdy je někdy potřebné jít proti proudu, ale vždy je podstatné to, že nejsme sami. K tomu dozrávání v Božím synovství, k přijetí pokory a solidarity, máme pomoc Božího ducha. A proto je potřebné žít jakýmsi dialogem. Kdy máme naslouchat, snažit se porozumět a odpovídat svým životem. Zralost se pak projeví v tom, že člověk chápe a věří tomu, že takový život, život ve snaze o pokoru a solidaritu, má smysl.

Žijme tedy v dialogu s Božím duchem, je to on, kdo vládne lidským srdcím, kdo přináší tu pravou a zralou pokoru. Pokud nebudeme dozrávat, pak bychom totiž v našem křesťanství mohli zůstat těmi, kdo suše a nečinně přijímají a konají to, co se jim předkládá nebo prikazuje.

P. David Horáček, CSsR

Zpráva ze Svaté Hory

- ☐ 6. ledna v 18 hodin se uskutečnil ve svatohorské bazilice **Tříkrálový koncert** svatohorského chrámového sboru.
- ☐ Dne 16. ledna byla v Mníšecké kapli zahájena **výstava „Velehrad vás volá“**.

- ☐ Ve dnech 12. – 16. února probíhala v Bratislavě **Kapitula redemptoristů**.
- ☐ V pátek 24. února byla z Frýdku na Svatou Horu přivezena **ikona Panny Marie ustavičné pomoci**. V sobotu 25. února k ní vedl P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR pobožnost po deváté mši svaté.
- ☐ Koncem února byla do USA zaslána věrná **kopie sošky Panny Marie** svatohorské od řezbáře Jana Bondry.

Soška putovala do farnosti Saint Adelaide's ve státě Massachusetts.

- ☐ V sobotu 18. března se od 8 do 12 hodin konala v bazilice **postní duchovní obnova**, kterou vedl P. Jan Sokulski, CSsR.
- ☐ Nedělí 19. března začaly pravidelné **prohlídky svatohorské zvonice**, zatím dvakrát měsíčně každou celou hodinu od 13 do 16 hodin s průvodcem Petrem Duškem.
- ☐ Devátá **mše** svatá v nedělí 26. března byla **přenášena stanicí ČRo Vltava**.
- ☐ Ve středu 29. března od 19 hodin provedl Komorní smíšený sbor Dr. Vladimíra Vepřeka **Janovy pašije** Radka Rejška pod vedením sbormistra Pavla Šmolíka.
- ☐ Ve dnech 3. – 4. března se konala **pout' františkánů** z Plzně.

Velké varhany pro Svatou Horu
výběr 14,75 mil. Kč • cihly 0,25 mil. Kč

- ☐ V prvním čtvrtletí roku 2017 navštívili Svatou Horu z ohlášených poutí pouze **poutníci z Rakouska**.

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2017

23. 3. – 26. 3.	Exercicie „Trpělivost s církví“	P. Ondřej Salvét	1200,- Kč
27. 3. – 31. 3.	Exercicie „Za všechno děkujeme Pánu“	P. Jan Kuník	1510,- Kč
27. 4. – 30. 4.	Exercicie pro zdravotníky a ty, kteří pečují o druhé „Hledání zdrojů síly ke službě“	Mons. Aleš Opatrný	1200,- Kč
8. 5. – 12. 5.	Exercicie	P. Karel Satoria	1510,- Kč
22. 5. – 26. 5.	Exercicie „Bůh uzdravuje náš život“	P. Josef Michalčík, CSsR	1510,- Kč
29. 5. – 2. 6.	Exercicie „Seminář obnovy víry“ I.	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	1510,- Kč
8. 6. – 11. 6.	Exercicie „Boží slovo – pokrm k životu“	Mons. Aleš Opatrný	1200,- Kč
19. 6. – 23. 6.	Exercicie „Škola Ducha svatého“	P. Jan Sokulski, CSsR	1510,- Kč
17. 7. – 21. 7.	Exercicie „Ježíšova podobnoství“, začátek mši svatou	P. Petr Beneš, CSsR	1510,- Kč
14. 8. – 18. 8.	Exercicie v mlčení pro lidi středního věku	P. Angelo Scarano, S.S.L.	1510,- Kč
27. 8. – 2. 9.	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	2310,- Kč
4. 9. – 8. 9.	Exercicie „Za svatými na cestě životem“	P. Jan Sokulski, CSsR	1510,- Kč
14. 9. – 17. 9.	Exercicie pro seniory I. – „Jak naložit s minulostí, když se blížíme k závěru?“	Mons. Aleš Opatrný	1200,- Kč
17. 9. – 22. 9.	Exercicie podle sv. Ignáce	P. Cyril John, SJ	1910,- Kč
25. 9. – 29. 9.	Exercicie „Přímělná modlitba a její místo v našem životě“	P. Josef Michalčík, CSsR	1510,- Kč
2. 10. – 6. 10.	Exercicie „Seminář obnovy víry“ II.	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	1510,- Kč
12. 10. – 15. 10.	Exercicie pro seniory II. – „Jak naložit s minulostí, když se blížíme k závěru?“	Mons. Aleš Opatrný	1200,- Kč
12. 11. – 18. 11.	Exercicie pro kněze – „Opory našeho života“	Mons. Aleš Opatrný	2310,- Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden u konkrétních kurzů. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex_dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

1. 4. V 11.00 **pout' díky za záchranu mullů**, kteří přežili propad v noci z 31. 3. – 1. 4. 1962
9. 4. **Květná neděle**. Mše svatá 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
13. 4. **Zelený čtvrtek**. Mše svatá jen v 17.00 na památku poslední večeře.
14. 4. **Velký pátek**. V 15.00 Křížová cesta v parku. V 17.00 Velkopáteční obřady.
15. 4. **Bílá sobota**. Boží hrob otevřen od 6. 30. Obřady velikonoční vigilie ve 20. 00.
16. 4. **Boží Hod velikonoční**. Mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30. Žehnání pokrmů.
17. 4. **Pondělí velikonoční**. Mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
23. 4. **2. neděle velikonoční**. Neděle Božího milosrdenství Mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
13. 5. **16. arcidiecézní pout' za duchovní povolání** - mše svatá v 11. 00. Celebrazuje arcibiskup pražský Dominik kardinál Duka. Ostatní mše svaté v 7.00, 9.00 a 17. 00.
16. 5. **Sv. Jana Nepomuckého**. Mše svatá v 7.00, 9.00, 17. 00.
20. 5. **Sv. Klementa Marii Hofbauera, CSsR**. V 10.00 pout' bývalých příslušníků PTP. Mše svaté v 7.00, 9.00, 17. 00.
25. 5. **Slavnost Nanebevstoupení Páně**. Mše svaté v 7.00, 9.00, 11.00, 17. 00.
27. 5. V 10.00 **pout' Matice Svatohorské**. V 11.30 orelská pout'. Ostatní mše svaté v 7.00, 9.00, 17. 00.
4. 6. **Seslání Ducha Svatého**. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
11. 6. **Slavnost Nejsvětější Trojice**. Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
15. 6. **Slavnost Těla a Krve Páně**. Mše svaté v 7.00, 9.00, 11.00, 17. 00.
18. 6. **Oslava Božího Těla**. Po mši svaté v 9.00 následuje eucharistický průvod. Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
23. 6. **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**. Mše svaté v 7.00, 9.00, 11.00, 17. 00.
24. 6. **Řeckokatolická pout'** Sv. liturgie v 10.30 hod. u Korunovačního oltáře,
24. 6. **Korunovace – vigilie**. Mše svaté v 7.00, 9.00, 17. 00. Po mši svaté v 19.30 následuje světelný průvod.
25. 6. **285. výročí Korunovace**. Hlavní mše svatá v 9.00, celebruje českobudějovický biskup P. Vlastimil Kročil.
27. 6. **Svátek Panny Marie** Matky ustavičné pomoci. Mše svaté v 7.00, 9.00, 17. 00.
29. 6. **Slavnost sv. Petra a Pavla**. Mše svaté v 7.00, 9.00, 11.00, 17. 00.

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře

Neděle: Areál otevřen 6.30–17.00

Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15. 30. Po každé mši je požehnání milostnou soškou a její uctívání

Po odpolední mši svatě jsou zpívány nešpory

Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Pondělí - sobota: Areál otevřen 6.30–18.00

Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00 (v sobotu s nedělní platností)

Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.00, 9.00 a 17.00

Ve čtvrtek Po odpolední mši svatě půlhodinová adorace

V pátek Mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské

V sobotu Po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na www.svata-hora.cz, nebo je předat osobně v sakristii

V postní době V pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta místo modlitby posvátného růžence

V květnu Denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svatě májová pobožnost s katechezí

Svátoost smíření: Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli

Zpovědní služba v bazilice po-so 10.00–12.00 hod. a 13.30–16.30 hod.

Schody: Svatohorské schody otevřeny 8.00–17.00 (v zimě jen do 15.30)

Úřední hodiny farního úřadu

pondělí & pátek: 9.00–12.00; 13.00–15.30

V případě nutnosti je možné se nepřetržitě obracet na duchovní správu na tel: 731 619 668

Prodejna, infocentrum a muzeum na Svaté Hoře

Odpovědná osoba Martina Jechortová.

Kontakt: +420 318 429 943, +420 731 619 800, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz,

E-shop: <http://shop.svata-hora.cz>

Otevírací doba:

neděle: I. – XII: 9.00–17.00 • pondělí – sobota: I.–V. & IX.–XII: 9.00–16.00 • V.–VIII.: 9.00–17.00

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou.

Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Prohlídka areálu s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové chórové varhany v bazilice. Český výklad 140 Kč / cizojazyčný výklad 200 Kč.

Prohlídka nové expozice muzea. Každý den v otevírací době prodejny.

Nové aktivity na Svaté Hoře Vám nabízíme díky projektu, který je spolufinancován Evropskou unií v rámci IOP Projekt CZ.1.06/5. 1. 00/24.09583 „Příbram - Svatá Hora - vzorová obnova poutního areálu“

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
ŠANCE PRO VÁŠ ROZVOJ

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925, e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>. Vychází 6x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar (náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada. Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o. Expedici zajišťuje PostServis.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.

Historie těchto šatiček začala již v roce 1949.

Tehdy paní Císařová ze Starého Plzece učinila slib Panně Marii Svatohorské. Život šel různými cestami a slib nedocházel naplnění.

V době bilancování svého života se paní Císařová svěřila své přítelkyni, navštívily sestřičky v Českých Budějovicích a ty šatičky ušily a vyšily.

Fotografie pořízená 7. 5. 2015 zachycuje okamžik předání daru.

Poutní proslov družiček na Svaté Hoře – uvítání

(Prednesla poutní družička z OSKM Příbram 2. VI. 1935)

Hle, nadšených a jasných srdcí šik
přivítá k haradu svojí velitelky!
My vykli jsme si za cíl krásný, velký:
– a proti němu marš světa ryk –
my pod praporem Krista – onť náš Král –
dilem čistých mravů šití ideál.

Dnes k Matce svoji upíráme zrak,
k obrazu jedné nebeské své Kružíny,
vždyť v srdci plá nám lásky cíl k Ml nečiny
Jež neuhási žádný zloby mrak!
Ji pozdrav nesem, prosby převrací,
by síla nás v práci budoucí.

Tež před jejimi zraký Boží Syn
k nám vejde světlostně a v hrudi
svým světým zářem plamen vzbudí,
že věrný budem Jemu na pokyn!
Pak s ohněm vrátíme se, kde nás cíl
a plní ohnoveň, svěžích síl!

Pak chceme stát jak neochvěný dub –
my nezapomeneme na své sliby,
ty nesměj býť u nás jenom chyb –
a mářit černé plány, pekla lup.

Nuž, uvteďte nás v Matky naší stan,
kde Ota čeká i náš dobyt, božský Pan!

